

ŠKOLNÍ BUDÍK

POSLEDNÍ ZVONĚNÍ

ROZHOVOR S PANEM STAROSTOU

školní časopis
ZŠ KOŠTANY

3.vydání/2021

9. A SE LOUČÍ

Zdravíme vás, my jsme 9.A. Asi všichni tuší, proč sem píšeme. Po dlouhých devíti letech se chceme rozloučit s vámi všemi tímto článkem v časopisu.

Našich devět let bylo pěkně divokých. Tahle jízda začala 3. září 2012, kdy jsme jako malí špunti, s našimi velkými aktovkami, pomalu většími než my samotní, nastoupili do školy. Jojo, to jsme ještě nevěděli, jak moc rychle to uteče, a my za chvíli budeme brečet nad úlohami o pohybu, které nám do těch přijímaček prostě museli dát.

Ale mezi těmito přelomovými dny jsme stihli nastřádat i milion zážitků a vzpomínek. Ne všechny se sice hodí do časopisu, ale přeci se s vámi o nějaké podělíme. Naše školy v přírodě bez mobilů a WI-FI, přespání v kempu v 5. třídě nebo rozbitý autobus v Praze. Za zmínku stojí také přilepený gumový medvídek na stropě ve 4. třídě. A věřte nebo ne, legenda praví, že tam visí do teď.

Ted' by se hodila asi ta nejdůležitější část našeho proslovu, a to poděkování. Chtěli bychom poděkovat všem učitelkám a vychovatelkám na 1. stupni, které nás dokázaly dostat do úplně nového režimu a vysvětlit nám, že si prostě po tom obědě nemůžeme jít lehnout jako ve školce. Také nám ukázaly lásku a správný směr, kterým jsme se vydali na 2. stupeň. Na 2. stupni nás čekali naši nejlepší učitelé. Možná bychom je měli nazývat superhrdinové, protože přežili naši pubertu. A že byla pořádná! Nejvíc na nich ale milujeme to, jak láskyplní k nám jsou a pomáhají nám připravit se do dospěláckého života. Velikánské dík patří ještě uklízečkám, které po nás uklízejí ty svinčíky, kuchařkám za obědy, na které vždycky běžíme sprinty a také panu školníkovi, který nám nespočetkrát přidělával železné košíky pod lavici.

Zvláštní poděkování patří panu řediteli a paní zástupkyni, kteří dokázali vytvořit jedinečnou rodinnou atmosféru a vybudovat si osobní vztahy k žákům, což se na jiných školách jen tak nevidá.

A teď zlatý hřeb večera. Nebo my vlastně nevíme, kdy to čtete, ale to nevadí. Paní učitelka Renáta Málková a pan učitel Luboš Prchal. Paní učitelka nás naučila psát, číst a počítat. Měla na starost nás naučit tyto životně důležité vědomosti a zvládla to. Za to jí moc děkujeme. Pak tu máme krále našeho malého království - pan učitel Prchal. Pan učitel je náš velký kápo. Má nás moc rád, teda alespoň v to doufáme. Když sem nastoupil, dostal nás hned jako svoji první třídu, takže jsme tu byli všichni nováčci, ale zvládli jsme to. Je s ním taky velká legrace. Jeho hlášky jsou tak super, až nám jedna přistála na třídním tričku. Děkujeme mu, protože lepšího třídního jsme si nemohli přát.

A jsme u konce. U konce našeho poděkování a hlavně u konce našich společných devíti let. Je nám z toho smutno, ale bohužel život jde dál a čekáme, co nám nadělí. Tak tedy ještě jednou a naposledy - DĚKUJEME.

Vaše 9.A

A red-themed collage celebrating the 9.A class from 2012 to 2021. The central text "9.A" is large and white, with "2012 - 2021" below it. The collage features portraits of students, a group photo, and decorative elements like crowns and a sword.

Top Row:

- TRÍDNÍ KRÁL LUBOŠ I. (Student in a crown and uniform)
- OBLÍBENÁ PRINCEZNIKA NIKOLA I. (Student in a crown and uniform)

Second Row:

- KAČENA (Student in a black dress)
- KAČENKA (Student in a black dress)

Third Row:

- LUBOŠ (Student in a crown and uniform)
- KLAUDI (Student in a blue dress)
- HOŇZA (Student in a crown and uniform)

Fourth Row:

- DAVID (Student in a plaid shirt)
- MARKET (Student in a black dress)
- PĚTA (Student in a plaid shirt)
- KAJA (Student in a white dress)
- TOMÁŠ (Student in a plaid shirt)

Fifth Row:

- KÁČKA (Student in a black dress)
- MATES (Student in a black dress)
- EMCA (Student in a black dress)
- PAVEL (Student in a plaid shirt)
- JOHANA (Student in a blue dress)
- DÁN (Student in a black dress)

Decorative Elements:

- Two gold crowns at the top.
- A sword in the center.
- Two white fleur-de-lis symbols on the sides.
- A group photo of the class in the center.

9. B ODCHÁZÍ

Milí čtenáři, hned takhle pro začátek bychom se vám chtěli stručně představit.

My jsme třída 9.B, kterou nejspíš většina z vás zná, a když nezná, tak teď pozná. Jsme průměrně chytrí žáci, žádné velké výkony od nás nečekejte. Vždy jsme byli třída sympatáků a slušňáků, ale teď, v deváté třídě, se vše docela změnilo, ale nevadí, nějak jsme to spolu zvládli. Teď už k samotnému dnešnímu dni.

Dnešek je pro mnohé z vás to, na co jste čekali celý školní rok – poslední den školy. Jenže pro nás je tento den trochu jiný. Je to ten poslední na této škole a trouláme si říct, že jsme z toho všichni alespoň trochu smutní, že to všechno tak rychle uteklo.

Chtěli bychom začít prvním stupněm, kde jsme měli paní učitelku Kateřinu Fridrichovou, která některé z nás naučila psát a počítat, někteří z nás to však nezvládají dodnes.

Na budovu druhého stupně jsme odcházeli už v páté třídě a tam začala všechna ta sranda, hlavně o přestávkách, proto si toho z druhého stupně pamatujeme mnohem více. Na druhém stupni nás učila spousta skvělých učitelů, za třídní jsme měli paní učitelku Lucii Lupinskou. Moc rádi vzpomínáme na různé výlety, třeba jako Bludiště, zábavný park Plohn a spoustu dalších vydařených výletů, z kterých jsme si odnesli mnoho skvělých zážitků. Samozřejmě také nesmíme zapomenout na průšvihy, které se tu staly, takže tímto děkujeme panu školníkovi za to, že kvůli nám musel vymalovat zeď třeba od připláclého banánu. Za těch devět let jsme toho tedy zvládli opravdu mnoho, od demolice tříd, až po hraní na nervy učitelům, kteří to, doufáme, přežili bez psychických problémů a neskončili jako náš kostlivec Dušan, kterého jsme trochu šikanovali – sice je bez ruky, ale za to může áčko.

V neposlední řadě bychom chtěli poděkovat také vedení školy. Paní zástupkyni Janě Lichtenbergové za to, že nám pomohla vykročit tím správným směrem k dalšímu studiu. Panu řediteli Milanu Sanitrikovi za skvělý a kamarádský přístup, který k nám žákům má.

Děkujeme všem čtenářům, kteří si náš proslov přečetli až do konce, a doufáme, že na nás budete vzpomínat jen v dobrém.

Vaše 9.B

Jak dobře známe našeho pana starostu?

1. Jak se jmenuje náš pan starosta celým jménem?

- a) Tomáš Stráda b) Tomáš Sváda c) Dalibor Stráda d) Dalibor Sváda

2. Jaké má pan starosta koníčky?

- a) rybaření b) vaření c) včelaření d) fotografování

3. Kolik má dětí?

- a) 4 b) 3 c) 2 d) 1

4. Jaké má domácí zvíře?

- a) pes b) morče c) papoušek d) kocour

5. Jaká byla jeho nejlepší dovolená?

- a) v Americe b) v Chorvatsku c) v Norsku d) v Austrálii

6. Jaké je nejoblíbenější jídlo pana starosty?

- a) kremrole b) řízek d) nudle s mákem d) skoro všechno

7. Jaká je jeho oblíbená barva?

- a) černá b) červená c) zelená d) oranžová

8. Jaká je jeho oblíbená muzika?

- a) 60.-80. léta b) pop c) hip hop d) dechovka

9. Jaký je jeho oblíbený film?

- a) Mamma Mia! b) Pearl Harbor c) Top Gun d) Titanic

10. Jaké je jeho vysněné auto? takové ve kterém bych mohl vozit děti, což mám

- a) Chevrolet b) Mitsubishi c) Ferarri d) VW Transporter

11. Jaký byl jeho nejoblíbenější předmět na základce? matika a tělák

- a) výtvarka b) čeština c) matematika d) dějepis

ROZHOVOR S PANEM STAROSTOU

V tomto speciálním vydání jsme vyzpovídali našeho pana starostu.

Co jste vystudoval?

Vystudoval jsem Gymnázium Teplice, pak jsem šel studovat pozemní stavby a architekturu a v pátém ročníku jsem toho nechal a šel jsem pracovat.

Jaký jste byl žák v našich letech? Na základní škole jsem byl takový ten typ, co se ve své podstatě vůbec neučí a všechno mu jde. Z matematiky jsem vyhrával všechny možné krajské, okresní a celostátní soutěže.

Pracujete rád s dětmi?

Jo. 8 let jsem učil a už 25 let dělám trenéra, kde pracuji s mládeží.

Slyšeli jsme, že jste vášnivý včelař. Co vás k tomu přivedlo a co přesně na tomto koníčku milujete? Přivedla mě k tomu souhra náhod, nachomýtl jsem se k tomu, když zemřel jeden včelař a můj kamarád to po něm všechno získal. Tak mě to zaujalo a řekl jsem si, že to zkusím. Nejvíc mě na tom baví, že je to přeci jenom trochu adrenalin a trochu ta přidaná společenská hodnota, protože lidstvo bez včel do roka a půl vyhyne.

Všichni jistě ví, že vedete tým běžkařů Slovan Košťany. Čím byste nalákal lidi, aby se k vám přidali? Asi tím, že tento sport můžete dělat kdekoliv. Je mimořádně všestranný. Je pestrý a každý se v něm najde. Lidé se také naučí disciplíně, protože je to mimořádná dřina a naučíte se hodně odříkání.

Jaký byl váš idol, když vám bylo náct?

Idolů jsem měl několik. Hodně se mi tenkrát líbila herečka Kim Basinger, kterou jsem měl vyvěšenou ve skříni. Pak co se týče sportu, tak to byl běžec na lyžích Vladimir Smirnov a jeho soupeř, také můj idol, a to byl Hallgeir Brenden. Pak to byl Václav Havel, který je trochu podobný mému dědovi.

V kolika letech jste se začal zajímat o politiku?

To vím naprosto přesně. Bylo mi 31. Měli mi za barákem postavit spalovnu, tak jsme založili hnutí, se kterým jsme se rozjeli a dostali se až do zastupitelstva. A takhle jsem se nějak dostal k politice.

Jaký si myslíte, že jste starosta?

Tak nebudu hodnotit, jestli jsem dobrý nebo špatný starosta, to si myslím, že by měli hodnotit lidi. Co můžu stoprocentně říct, tak jsem naprosto odlišný od všech ostatních starostů. Musím říct, v dobrém slova smyslu, takového exota těžko někde hledat. Rád řeším věci hned a v klidu, nejsem takový ten komfortní úředník, co pořád na něčem bazíruje.

Máte nějaké vyšší ambice v politice?

Ne, nikdy a žádné. Myslím si, že s tímhle tím mým nadstandardním přístupem, bych ani v Teplicích neustál. Mě prostě baví, jít do té ulice a říct: „Kluci tohle udělejte takhle a takhle, tady zasadte lípu, ať mají ty moje včely kam létat.“ Takže Košťany jsou moje maximum.

Byl jste někdy v situaci, kdy jste chtěl v této funkci skončit?

No, tak 3 865 krát (smích). Skoro každý den za posledních deset let, dokonce jsem dvakrát napsal rezignaci a musím říct, že bývalý starosta mě v tom vždycky podržel. Je to spíš takový můj vnitřní boj, protože nevím, zda toto mám zapotřebí.

Jste pyšný na to, že se v tak malém městě podařilo vybudovat veterinu? A jak moc to ocenili obyvatelé Košťan?

Nejsem na to pyšný vůbec a teď vysvětlím proč. Nebyla to vůbec městská záležitost, půlka tomu nerozumí a druhá půlka se bojí. Tak jsem si řekl, tak to udělám, je to potřeba, chybí to tady. Myslím si, že by to měla být jedna ze základních podmínek města. Ale jsem rád, že tady je veterina.

Jak dlouho dopředu se plánují větší kulturní akce města? Plánujete do města přizvat nějakou známou kapelu nebo osobnost?

Vzhledem ke covidu nikdo neplánoval nic. Standardně se plánují rok před tím. Pokud bude nějaký tip, tak zkusíme někoho sehnat.

Řeknete nám na konec nějaké vaše oblíbené motto či citát?

Asi žádný nemám. Nejoblíbenější mám Kennedyho výrok: „Neptejte se, co stát udělá pro vás, ale já se vás ptám, co vy uděláte pro Ameriku.“

Ema Hegrová, Karolína Kadlecová, Markéta Šroubová

**PŘEJEME VŠEM
KRÁSNÉ
PRÁZDNINY PLNÉ
ZÁBAVY A
ODPOČINKU!**